

Wojna jest zawsze złem
Miłość zawsze dobrem jest
To prawda jest, chcesz tego czy nie
Widzisz bracie, Babilon od ognia płonie
Każda żywa istota pieni się jak mydło
Zmieszana w towarzystwie ze sobą
Po równi pochyłej z prądem
Po równi pochyłej z wodą
Wierzę w słońce, nawet jeśli nie świeci
Wierzę w miłość, nawet kiedy mi jej brak
Może nadejść taki dzień, że drzewo nie zakwitnie
To nie znaczy, że cały świat nagle zniknie
Wybaczyć nie znaczy wymazać z pamięci
Uwikłanych w sieci wydobywać z nędzy
Połknięty baranek niesie dobrą nowinę
Napotkany święty karmi przypadkową gadzinę
I tak oto zadumany Budda wydał z siebie owoc
Logicznego zrozumienia ludzkiego cierpienia
Wierzę w słońce, nawet jeśli nie świeci
Wierzę w miłość, nawet kiedy mi jej brak
Robię postępy w mówieniu do siebie
Traumatyczny to stan o sobie tak powiedzieć
Wątpliwości otwierają na cudze argumenty
Podobno tego do końca nie wiem
Sztuka ulotna i jej rola przewodnia
Prześladuje mnie każdego dnia myśl przewrotna
Tyle rzeczy robimy w uniesieniu
Tak dużo wokół nas dzieje się w zamyśleniu
Spędzamy czas na nic nie robieniu
Sztuka ulotna trwa...
Wierzę w słońce, nawet jeśli nie świeci
Wierzę w miłość, nawet kiedy mi jej brak